

ROŠŤÁK BEN

Ztracená psí známka

CAM HIGGINSOVÁ

bambóok

ILUSTROVALA
ARIEL LANDYOVÁ

bamb**oo**k

ROŠŤÁK BEN

Ztracená psí známka

Cam Higginsová

ilustrovala
Ariel Landyová

OBSAH

KAPITOLA 1: BAHENNÍ KOUPEL	7
KAPITOLA 2: KOČKY ZE STODOLY	23
KAPITOLA 3: ZTRACENÁ ZNÁMKA	33
KAPITOLA 4: PSÍ SUPER ALARM	47
KAPITOLA 5: VETŘELEC	59
KAPITOLA 6: POČÍTÁNÍ OVEČEK	73
KAPITOLA 7: BOJOVNÍK	85
KAPITOLA 8: BARON A KOMTESA	95
KAPITOLA 9: ÚPLNĚ NAHOŘE	103
KAPITOLA 10: VŠUDE DOBŘE, DOMA NEJLÍP	117

Bahenní koupel

Bahno.

Je něco lepšího než cítit, jak vás
chladí na srsti nebo vám měkce stéká
po tlapkách?

A ta vůně! To sladké aroma trávy,
léta a půdy!

Čerstvému bahnu se nic na světě
nevyrovná.

Samozřejmě vím, že jsem se v blátě válet neměl, ale to ráno bylo výjimečné. Na Divišově farmě poslední tři dny pršelo, což pro mě znamenalo, že jsem tvrdnul v domě.

Být uvnitř nebyla zas až taková pohroma, protože jsem mohl trávit čas se svou lidskou rodinou.

Daniel a Jana jsou mí lidští rodiče. Jsou to skvělé polštáře pod mou hlavu, drbou mě za ušima a rádi mě nechávají aportovat. Dokonce jsem je vycvičil, aby mi nechávali zbytky jídla, když zrovna nezlobím.

Mám také lidské sourozence,
Ivanku a Vašíka. Říkají mi: „Hodný
pejsek, Bene,“ protože se tak
jmenuju, a potom mi nasypou
do misky chutné zbytky jídla.

Jsme nejlepší kamarádi
a o všechno se dělíme!

O postele.

O ponožky.

O klacky.

No dobře, o ty možná ne. Podle mě
jsou klacky ta nejlepší věc na světě.

Co jiného je uvnitř tuhé a zvenku křupavé? Pokouším se o ně podělit s Ivankou a Vašíkem, ale oni je vždycky odhodí, nehledě na to, kolikrát jim je přinesu zpátky.

S lidmi zažívám podobné legrácky neustále.

Zůstávat zavřený uvnitř, když tak dlouho pršelo, bylo sice v pohodě, ale já jsem spíš venkovní pes.

Rád trávím dny prozkoumáváním

farmy a navštěvováním
svých zvířecích přátel.

Je tu Hvězda a Šedák
a jejich hříbě Kometa.
Ta mě ráda honí
kolem dokola. Jednou
mě dokonce možná chytí!

Je tu taky vedoucí
slepice jménem Kvočna.
A vedoucí kohout, který
se jmenuje Rudolf. Jsou
oba milí, ačkoli mě klovou
do nohou, když se k nim přiblížím.

Ovečka Chůvička mi vždycky
připomíná, abych Kvočnu s Rudolfem
nestrašil. V blízkosti psů se asi cítí
nesví.

